

“ နုပထမပုဂံ .. ဆန့်မ်းအတ္တလီပါ ဆဲလား ”

(၁)

ပြည့်ဝန်းသော ခြေဖမိုးဖွေးဖွေးလေးက ဝေ့ သို့လှမ်း
လှိုက်လေတိုင်း ဝတ်ထားသော ထင်စကပ် အစိမ်းရင့်ရောင်
လေး၏ အောက်ဖက်တွင် ခွဲထားသော အနားစလေးသည်
ဖြတ်ကနဲကွဲဟကာသွားနေချရင်း ဝင်းလဲသော သူမ၏
ခြေအရုံးအားလေးက လှစ်ကနဲ လှစ်ကနဲပေါ်ထွက်၍
နေရသည်။

ထိုအချိန်အခါနှင့် တပြိုင်နက်တည်းမှာပင် စွပ်ကား
ကာ ပြောင်တင်းနေသော သူမ၏ တင်ထားစိုက်တို့ကလည်း
အေးကျမခံ ငြိမ့်ကနဲ သိမ့်ကနဲ လှုပ်ခါ၍ သွားကြရပါ
သေးသည်။

သူမ၏ ပုခုံးတဖက်တချက်ဆီပေါ်၌ ပန်းနုရောင်
ကုတ်အင်းကျီလေးပေါ်တွင် ဝဲ၍ ကျနေသော အဖျားလေး
များ အတိုအရှည် မညီသည့် အဖျားစလေးများကို ဖောင်းကပ်
ဖွေးညှစ်နေသော သူမ၏ လက်ချောင်းလေးများဖြင့် ကျော
ဖက်သို့ တချက်သပ်တင်လိုက်သည်။ ပြီးမှ တံခါးလက်ကိုင်ကို
ညှပ်သာစွာကိုင်ရင်း မှန်တံခါးကို အတွင်းသို့ ထွန်းဖွင့်ကာ
အထဲသို့လှမ်းဝင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ တံခါးလက်ကိုင်ပေါ်

မှ သူမ၏လက်ကို လွတ်၍ ယေးလိုက်သည်။

အခန်းတွင်းသို့ လှမ်း၍ ဝင်လိုက်သည်နှင့် သူမ၏ မျက်လုံးက တခန်းလုံးကို ဝေ့၍ တစ်မျက်ကြည့်လိုက်သည်။ ရုံးတဖွဲ့ဝန်ထမ်းများ လူမစုံဝေး။ ခြောက်ယောက် ခုနှစ်ယောက်မျှသာ ရောက်နေကြပြီး ကိုယ်နေရာတွင် ကိုယ်ထိုင်နေကြခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဟိုတစ်စု သည်တစုဖြင့် စကားထိုင်၍ ပြောနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

သူမက တခန်းလုံးကို လှမ်း၍ အကဲခတ်ကြည့်လိုက်စဉ်မှာပင် ထိုအခန်းတံတွင် ရောက်နေသူအားလုံးက သူမကို လှည့်၍ ကြည့်သည်ကို သတိထားမိလိုက်သည်။

အံသာမျက်လွှာကိုချကာ သူမ၏ အလုပ်စားပွဲသို့ လျှောက်၍ သွားသည်။ စားပွဲသို့ရောက်လျှင် သူမ၏ စလင်းတက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်ပေါ်သို့ ဧခြပစ်လက်ပစ် ထိုင်၍ ချလိုက်ရင်း သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ခပ်မြင်းမြင်းလေးချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် သူမ၏ အလုပ်စားပွဲရှေ့သို့ တစ်တယောက်ရောက်လာသည်ကို သိလိုက်ရာသဖြင့် သူမသည် မျက်လုံးလေးကို လှန်ကာ တစ်မျက်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ထိုသူကို ဖော်ရွေစွာ ပြုံး၍ ပြလိုက်သည်။

“စိမ့် . . သူ” ရောက်နေတာကြာပြီလား”

ထိုသူက ပြုံးဆိုက်သော စိမ့်စိမ့်သူ၏ မျက်နှာလေး ဆီမှ ချစ်စရာပါးချိုင့်လေးကို ဝေး၍ကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။

“ခုတင်ဘဲ ကိုမျိုးဝင်းလွင် . . ထိုင်ပါဦးလား . . ခဏလောက် . . ”

မျိုးဝင်းလွင်က စိမ့်စိမ့်သူ၏ အလုပ်အားပွဲရှေ့တွင်ရှိသော ကုလားတိုင်တစ်လုံးတွင် ဝင်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

စိမ့်စိမ့်သူက မျိုးဝင်းလွင်ကို ကြည့်ကာ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လိုက်ပြန်သည်။

“တခြားမဟုတ်ပါဘူး ကိုမျိုးဝင်းလွင် . . ကျမလဲ ပြောမယ် ပြောမယ်နဲ့ ခုလူရှင်းတဲ့ ကိုမျိုးဝင်းလွင်နဲ့လဲ ကြုံတဲ့ နို့ပါ . . ”

စကားကို ခေတ္တနားလိုက်ကာ စိမ့်စိမ့်သူက မျိုးဝင်းလွင်၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှစကားကိုဆက်သည်။

“ကိုမျိုးဝင်းလွင် ကျမကို အမြေတောင်းထားတဲ့ ကိစ္စပါ . . အဲဒါမဖြစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ပြောမလို့ပါ . . ”

“ဗျာ . . ”

ဖို့ဝင်းလွင် မျက်လုံးပြူးသွားရသည်။

"ဟုတ်ပါတယ်ရှင် . . ကိုဖို့ဝင်းလွင်မှာ မိန်းခလေးတွေ သဘောကျတဲ့ အမည်အမျိုးတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ လျှပ်ပြင်းရထားက ကျမရဲ့ ရပ်ထဲမှာ ချစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသား မရှိလို့ပါ . . "

"အင် . . "

ဖို့ဝင်းလွင်၏ ထံမှ အင်လိုလို . . အင်းလိုလို အသံတစ်ချက်ထွက်၍လာရသည်။

"ကျမ အချစ်ဆိုတာကို မသိပါဘူး . . ပြောရတာတော့ အားနာပါတယ် . . အဟင်း . . အားနာတယ်ဆိုလို့ တဖို့လဲ မထင်ပါနဲ့ . . ကျမ ကိုဖို့ဝင်းလွင်ကို လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဖိတ်ဆွဲတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခင်ပါတယ် . . ကျမကို မျှော်လင့်တကြီးနဲ့ ပြစ်နေမှာမို့လို့ ခုလိုပြောရတာပါ ကျမရဲ့ သဘောထားကတော့ ဘယ်တော့မှ မပြောင်းလဲပါဘူး . . ကိုဖို့ဝင်းလွင် ကျမကို နားလည်ပေးပါနော်"

လေသံသာသာလေးမျှဖြင့်ပြောနေသော စိန်စိန်သူ၏ စကားသံလေးကတော့ အဆုံးသတ်၍ သွားသည်။

ဖို့ဝင်းလွင်ကတော့ နားမလည်နိုင်သော မျက်နှာဖြင့် စိန်စိန်သူကို တေ၍ ကြည့်နေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူတို့၏အဖေသို့ ဝန်ထမ်းအဖို့သား
တစ်ဦးက ရောက်ရှိလာသည်။

“စိန်သူ . . မရောက်မီလေးတင် ဖုံးဝင်လာတယ်
ဦးသန့်စင်ဦးဆိုလားဘဲ . . ”

“အော် . . ဟုတ်ကဲ့ . . ကော့ဇူးဘဲ . . ဘာမှာ
သွားသေးလဲ”

“သူ့နေ့စားမစားလို့ စောစောဆက်လိုက်တာဆိုတဲ့
အကြောင်းနဲ့ ညနေ(၄)နာရီလောက် သူ့ဆီကို ဖုံးပြန်ဆက်ဖို့
ပြောလိုက်ပါတဲ့ . . ”

“အော် . . ဟုတ်ကဲ့ရှင့် . . ဟုတ်ကဲ့ . . ”

စိန်စိန်သူ၏ ပုံစံက စောစောကလို တည်တည်ငြိမ်
ငြိမ်မဟုတ်ဘဲ သွက်လက်၍နေသည်ကို မျိုးဝင်းလွင် သတိ
ထားမိလိုက်သည်။

“ကဲ စိန်သူ . . ကျွန်တော်သွားလိုက်ဦးမယ် . . ”

“ဟုတ်ကဲ့ . . ”

မျိုးဝင်းလွင်တစ်ယောက် ထိုင်နေရာမှ မထချင်
ဟချင် တ၍ စိန်သူကို ကျောခိုင်းလိုက်ပေတော့သည်။

xxxx

(၂)

“ဒီမှာ . . ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က စိမ့်ပြောတဲ့ ဟန်းချိန်းလေ . . .”

“ဟယ် . . လှလို့က်တာ . အကိုကြီးရယ်”

လှုပ်ခတ်စွာ ပြောလိုက်ရင်းက စိမ့်စိမ့်သူသည် ဦးသန့်စင်ဦး၏ ရင်ခွပ်ကျယ်ကြီးထဲသို့ ပြေး၍ ဝင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ လက်တဖက်က ဦးသန့်စင်ဦး၏ ခါးကို သိုင်း၍ ဖက်လိုက်ကာ ကျန်သော လက်တဖက်က ရှေ့မှနေ၍ ဦးသန့်စင်ဦး၏ ပုခုံးပေါ်သို့ တင်၍ ဖက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ ပါးပြင်လေး တစ်ဖက်ကို ဦးသန့်စင်ဦး၏ ရင်ခွပ်ကျယ်ကြီးတွင်ကပ်၍ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို တစ်ဇောင်းလေးလှုပ်ကာ ဦးသန့်စင်ဦး၏ လက်ထဲမှ မြောက်၍ပြထားသော တဖိတ်ဖိတ် လက်နေသည့် ဓမ္မဟန်းချိန်းလေးကို ကြည့်၍နေသည်။

ဦးသန့်စင်ဦးက သူမ၏ မျက်နှာလေးကို ငုံ့၍ ကြည့်လိုက်ပြီး ကြေနပ်စွာဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူ၏ ပုခုံးတစ်ဖက်ကိုလှမ်းကိုင်၍ ဖက်ထားသော သူမ၏ လက်လေးကို အသာလေး ပုခုံးပေါ်မှ ဆွဲ၍ နှာယူလိုက်သည်။ ထို့နောက် သူ၏လက်ထဲမှ ဟန်းချိန်း

လေးကို ဦးသန့်စင်ဦးက စိန်စိန်သူ၏ လက်ကောက်ဝတ်
လေးတွင် ဝတ်၍ပေးလိုက်သည်။

"ဒါ . . . ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်ပတ်က စိန် ရဲ့ နှစ်နှစ်အယ်
ပြောက်မွေးနေ့အတွက် အင်္ကျီကြီးရဲ့ မွေးနေ့လက်ဆောင်ဘဲ
စိန် . . ."

"ကော့လူတင်ပါတယ် အင်္ကျီကြီးရယ် . . ."

"ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်က စိန်နဲ့ အင်္ကျီကြီးတွေလုံးက စိန်
ရဲ့မွေးနေ့က တစ်ခုခုပဲလို့တော့တာကို အင်္ကျီကြီးက သိတာ
အဲဒါ တခါထဲမွေးနေ့ လက်ဆောင်မပေးခဲ့တာကို အင်္ကျီကြီး
ကစိတ်မကောင်းဖြစ်နေတာ စိန်ရဲ့ . . ."

"ဟော် . . . အင်္ကျီကြီးရယ် . . ."

ဦးသန့်စင်ဦး၏ ရင်ခွင်တွင် ပါးလေး တခြမ်းကပ်
ကာ သူမ၏ လက်မှ ဟန်းဒိုင်းလေးကို လှုပ်ခါ၍ ကြည့်နေ
သော စိန်စိန်သူက သူမ၏ မျက်နှာကို ရင်ခွင်ထက်မှခွာကာ
ဦးသန့်စင်ဦး၏ မျက်နှာကို မော့၍ ကြည့်ရင်းပြောလိုက်သည်။

ဖိစာခါမှာတော့ သူမ၏ မျက်နှာလေးကို မက်မော
ရွာမြင် ဝံ့၍ကြည့်နေသော ဦးသန့်စင်ဦး၏ မျက်လုံးများဖြင့်
ဆုံမိကြသည်။

သူမ၏ ခါးသေးသေးလေး၏ ဘောက်နား ထွေးတီ

ကားစွင့်နေသော တင်သားကြီးများ၏ အပေါ် ခါးစပ်၌ တစ်ကာ ဖက်ထားသော ဦးသန်စင်ဦး၏ လက်များက ပို၍ တင်းကြပ်စွာဖက်ရင်း သူမ၏ တိုယ်လုံးလေးကို ဆွဲ၍ ယူလိုက်သည်။

ပြီးတော့ ဦးသန်စင်ဦး၏ မျက်နှာကစိန်စိန်သူ၏ မျက်နှာဆီသို့၌ ဆင်းလာသည်။ သူမ၏ အကြည့်များက မလွဲ။ ပူနွေးသော နှုတ်ခမ်းအစုံက သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံပေါ်သို့ ဖိကပ်ကျရောက်လာသောအခါမှ သူမ၏ မျက်လုံးလေးများသည် စင်း၍ ကျသွားရလေတော့သည်။

စိန်စိန်သူ၏ လုံးပြည့်၍ ဖူးဖူးလေးဖြစ်နေသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို ဦးသန်စင်ဦးက မက်မောစွာဖြင့် စုပ်နမ်းနေသကဲ့သို့ စိမ့်စိမ့်သူကလဲ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများဖြင့် ဦးသန်စင်ဦး၏ နှုတ်ခမ်းထူကြီးများကို တုံ့ပြန်၍ စုပ်နမ်းယူသည်။

ပြီးတော့လဲ လျှာချင်းထိ၍ ကလိရင်း လျှာလေးတွေက သက်ဆိုင်ရာ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ဟာဝန်ကျေစွာ ပွတ်သပ်၍ ယေနေကြသည်။

ဖိမ့်ဖိမ့်သူ၏ ဖြူဖွေးသွယ်လှသော လက်လေးနှစ်ဖက်က ဦးသန်စင်ဦး၏ ကျောပြင်ကြီးကို ဖက်တွယ်ရင်း ကျောပြင်ကြီးပေါ်တွင် ရွှေ့လျားကာ ရွှေ့လေး ပွတ်သပ်၍ ယေနေ

ထလို ဦးသန့်၊ ဝင်ဦး၏ လက်တွေ့ကလဲ စိန်စိန်သူ၏ တင်ထား
ကြီးတွေကို ခပ်စွစွပင် ဆုတ်နယ် ဖျစ်ညှစ်၍ ပေးသည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖိကပ်၍ ထားသော ဆီးခုံနှစ်ခု အ
ကြားမှ မာကြောသော လီးရှောင်းကြီးက နူးညံ့လွန်းသော သူမ
၏ စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို လာ၍ ဖိကပ်နေကာ
တဒိတ်ဒိတ်သွေးခုန်နေသည်ကို စိန်စိန်သူ တစ်ယောက်
သိ၍ နေရသည်။

စိန်စိန်သူသည် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများကို ဦးသန့်ဝင်
ဦး၏ နှုတ်ခမ်းများဆီမှ အသာလေး ဆွဲယူကာ ခွာလိုက်သည်။
ဘာသံမျှမတွက်ဘဲ နှုတ်ခမ်းလွှာနှစ်ခုက ကင်းကွာ၍ သွားရ
သည်။

စိန်စိန်သူသည် ဟုန်ယင်ချင်သလို ဖြစ်နေသော
သူမ၏ လက်လေးများကို အသာထိန်းကာ ဦးသန့်ဝင်ဦး၏
အင်းကျိကျယ်သီးများကို တလုံးချင်းဖြုတ်၍ ပေးနေသည်။
အောက်ဖက်သို့ငိုက်၍ ထားသော သူမ၏ မျက်နှာလေးသည်
ပန်းခရာဝင်လွမ်း၍ နေသည်။

ဦးသန့်ဝင်ဦး၏ အင်းကျိကျယ်သီးများကားလုံး ပြုတ်
လွက်သွားတော့ စိန်စိန်သူသည် အင်းကျိရင်ထက်ချွန်ဖက်
ကို ဆွဲ၍ ဟလိုက်ရာက သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်ကို ထိုး

သွင်းလိုက်ပြီး ဦးသန့်စင်ဦး၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို အသားချင်း
ထိကာ ဖက်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင် ရွမ်းစိုသော သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများက
ဦးသန့်စင်ဦး၏ နို့တဖက်ဆီသို့ ဖိကပ်သွားကာ နို့သီးလေး
သေးလေးကို စုပ်လိုက်သည်။ ဦးသန့်စင်ဦး၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်
လွှာက အတန်ငယ်ဟ၍ သွားရသည်။ ပြီးတော့ စိမ့်စိမ့်သူက
သူစုပ်ယူထားသော နို့သီးလေးကို သူမ၏ လျှာဖျားလေးဖြင့်
ယက်၍ ဝေ့သည်။ ဦးသန့်စင်ဦး၏ လက်များက သူမကို
မချင့်မချေဖြင့် ဖက်၍ ထားရှာသည်။

ဦးသန့်စင်ဦး၏ နို့နှစ်ဖက်ရှိ နို့သီးလေးနှစ်လုံးကို မိမိ
ရရလေးစုပ်ပေးပြီးတော့မှ စိမ့်စိမ့်သူ၏ မျက်နှာက သူ၏ ရင်
ဖုပ်ကျယ်ကြီးဆီမှ ခွာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကျယ်သီးများ
ဖြုတ်ပြီးနေပြီဖြစ်သော ဦးသန့်စင်ဦး၏ အင်းကျိုကို ရွတ်၍
ဝေ့လိုက်သည်။

“အကိုကြီး . ကုတင်ပေါ်ကိုတက်နှင့်လေ . .”

သူမ၏ပြောစကားကို ခခါင်းငြိမ့်ပြလိုက်သည်ကိုပင်
စိမ့်စိမ့်သူက ကြည့်၍မနေတော့။ ဦးသန့်စင်ဦးရှိရာကို သူမ
သည် ကျောခိုင်းလိုက်သည်။ ဦးသန့်စင်ဦးကတော့ ကုတင်
ပေါ်တက်၍ လှဲလိုက်ရာက သူရှိရာဖက်သို့ ကျောခိုင်း၍

အဝတ်အစားများ ချွတ်၍နေသော စိန့်စိန့်သူကို ကြည့်၍
နေသည်။

သူမ၏ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားများကို ပြေးပြေး
ချင်းချွတ်၍နေသော စိန့်စိန့်သူ၏ လက်လေးသည် လှုပ်ရှား
နေသည်ဖြစ်၍ လက်ကောက်ဝတ်တွင်ဝတ်၍ ထားသော
ပန်းချိန်းလေးကလဲ တလက်လက်ဖြင့် အရောင်တောက်
လျှက်ရှိလေသည်။

အပေါ်ယံမှအင်းကျိလေး ကျွတ်သွားသောအခါတွင်
တော့ အရာစီယာ အနက်ရောင်လေးမှာ ဝင်းဝါသော သူမ၏
အသားလေးပေါ်တွင် ပေါ်ထွက်ထင်ရှားစွာဖြင့် လိုက်ဖက်
ညီစွာ ပေါ်ထွက်၍လာသည်။

စိန့်စိန့်သူသည် သူမ၏ကိုယ်ပေါ်မှ အရာစီယာလေး
ကို ဆက်၍ မချွတ်သေးဘဲ သူမ၏ ထဘီလေးကို ဖြန့်လိုက်
ကာ အထက်ဆင်စလေးကို ပါးစပ်ဖြင့်ကိုက်လိုက်သည်။ ပြီး
တော့ ထဘီတွင်းသို့ လက်နှစ်ဖက်ကိုထိုးသွင်း၍ သူမ၏
စာတွင်းခံဘောင်းဘီလေးကို ချွတ်၍ချလိုက်သည်။ ပြီးတော့
မှ တပါတည်း အရာစီယာလေးကိုပါ ချွတ်၍ ထဘီလေးကို
ရင်လျှားကာ ဝတ်လိုက်သည်။

စိန့်စိန့်သူနှင့် ဆုံတွေ့တိုင်း တွေ့မြင်နေကျမြင်ကွင်း

ပင်ဖြစ်သော်လည်း ဦးသန့်စင်ဦးက မနိုးနိုင်ဘဲ တပ်မက်စွာ
ဖြင့်ကြည့်နေမိသည်။

ဦးသန့်စင်ဦးတစ်ယောက် စိမ့်စိမ့်သူကို အတော်ပင်
မက်မောသည်။ ဒါကလဲ သိပ်တော့မဆန်း၊ စိမ့်စိမ့်သူ၏
အသက်က အမှ (၂၀)သာရှိသေးသည်။ ဦးသန့်စင်ဦး၏ အ
သက်က (၄၆)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည်။ ဦးသန့်စင်ဦး၏ သမီးငယ်
သည်ပင် (၂၂)နှစ်ရှိခဲ့ပြီ။

ယောက်ျားချင်းတွေ့လျှင် ဂုဏ်ယူ၍ပြောတတ်သော
“ကျွန်သမီးထက်တောင် ငယ်သေးတယ်” ဆိုတာမျိုးဖြစ်သ
ဖြင့် ဦးသန့်စင်ဦးက စိမ့်စိမ့်သူအပေါ်တွင် စွဲလန်းမက်
မောရခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့မျှပင်မကသေး၊ စိမ့်စိမ့်သူက အသက်
ငယ်သည်သာမဟုတ်သေးဘဲ အတော်ပင် ချောမောလှပသူ
လေးတစ်ဦးဖြစ်၍ နေခြင်း အကြောင်းရင်းခံကလဲ ဦးသန့်စင်

ဦးက သူမကို စွဲလန်းစေခြင်း အချက်တစ်ခုလဲဖြစ်သည်။
ဒါတင်ဘဲလား . . မကသေးပါ . . အိမ်ထောင်သက် (၂၅)
နှစ်ကျော်ပြီဖြစ်သော အသက် (၄၄)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သည့် သူ၏
ဇနီးထံမှ မရနိုင်သော အရာများကိုလဲ စိမ့်စိမ့်သူ၏ ထံမှ ရ၏
နေသည်။ ဒါကြောင့် စိမ့်စိမ့်သူကို ဦးသန့်စင်ဦးက စွဲလန်း
ကာအလိုလိုက်ထားရခြင်းဖြစ်လေသည်။

အခုလဲ စိန်စိန်သူ တစ်ယောက် တစ်လေးကို ကပို
ကရိုလေး မျင်လျား၍ ဦးသန့်စင်ဦးရွှိရာ ကုတင်ပေါ်သို့
တက်၍လာချေသည်။

ကုတင်ပေါ်ရောက်သည်နှင့် ထူမသည် လဲ၍ မချ
သေးဘဲ ဦးသန့်စင်ဦး၏ နံစောင်းဘေးတွင်ဝင်၍ ထိုင်လိုက်
ကာ သူ၏ ပုဆိုးကို ဆွဲ၍ ချွတ်ပေးလိုက်သည်။ ဦးသန့်စင်ဦး
တစ်ယောက် ကိုယ်လုံးတီးမြစ်၍ သွားခဲ့ပေပြီ။

ဒါမှ ပုဆိုးကင်းကွာသွားသည်နှင့် မတ်တောင်၍
ထွက်ပေါ်လာသော ဦးသန့်စင်ဦး၏ ညိုညိုမဲမဲ လီးတန်ကြီး
မှာ အရှည် (၆)လက်မခွဲလောက်နှင့် လုံးပတ်က ကျပ်လုံး
ထက်ပင်ကြီးပါသေးသည်။ ပြီးတော့ထိပ်ဖူးကြီး တခုလုံးမှာ
ညို၍နေပြီး ပြလန်၍နေသည်။

စိန်စိန်သူ၏ ဖြူဖွေး ပေါင်းကပ်သော လက်ချောင်း
လေးများက ဦးသန့်စင်ဦး၏ လီးတန်ကြီးကို ဖွဖွလေး
ဆုတ်ကိုင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ (၂)ကြိမ် (၃)ကြိမ်လောက်
ဆုတ်၍ ပေးလိုက်ပြီးမှ ထူမ၏ လက်လေးသည် လီးတန်ကြီး
ပေါ်မှ အရေပြားကို ညှပ်ညှပ်သာသာပင် လီးတန်ကြီး၏
အရင်းဖက်ဆီသို့ ဆွဲ၍ချသည်။ ပြီးတော့ ခပ်ကြီးအရင်းသို့
ပြန်၍ ဆွဲတင်ပေးသည်။ တစ်ကြိမ်မှသည် (၁၀)ကြိမ်ထက်

မနဲ တချက်ခြင်းလုပ်ယေး လိုက်သောအခါတွင်တော့ စိန်စိန်သူ
၏လက်ဖဝါးနှုတ်လေးထဲတွင် ဦးသန့်စင်ဦး၏ လီးတန်ကြီးမှာ
တဆတ်ဆတ်ခုန်၍လာတော့သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် ဦးသန့်စင်ဦးက စိန်စိန်သူ၏ ချွင်း
အောက်တွင် ညှပ်၍ထားသော ထဘီအထက်ဆင်စလေးကို
ဆွဲ၍ဖြုတ်ကာ သူမ၏ ထဘီလေးကို ချွတ်၍ချလိုက်သည်။
ထိုင်နေသော စိန်စိန်သူ၏ ခါးဆီသို့ ထဘီလေးလျော့၍
ကျသွားသောအခါတွင်တော့ ဘဲဥခပ်ကြီးကြီးအရွယ်မျှ
ရှိသော ဝမ်းမွတ်မာတင်းနေသည့် စိန်စိန်သူ၏ နို့လေး နှစ်
လုံးသည် နို့သီးလေးများ ထိုးထိုးထောင်ထောင်လေးဖြစ် လျက်
ထွက်ပေါ်၍လာသည်ကို ဦးသန့်စင်ဦးက တပ်မက်စွာဖြင့်
ကြည့်လိုက်ပြီး တံတွေးတစ်ချက် ကြိတ်၍ မျိုချလိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူ၏လက်များနှင့် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေး
ကို အသာဆွဲ၍ယူကာ ပက်လက်လှန်ချလိုက်ပြီး သူက ကြီး
၍ ထကာ စိန်စိန်သူ၏ ရင်သားနှစ်ဖွားပေါ်သို့ မျက်နှာအပ်
လိုက်သည်။ ပြီးတော့ မာတင်းဖေါင်းမို့နေသော နို့အုံလေး
နှစ်ခုကြားသို့ သူ၏ နှာခေါင်းကို ထိုးသွင်းကာ ဖိကပ်၍
နှမ်းလိုက်သည်။ တွန့်ကနဲဖြစ်သွားသော စိန်စိန်သူ၏
လက်လေးများက ဦးသန့်စင်ဦး၏ ကျောပြင်ကြီးပေါ်သို့

ရောက်၍လာတော့သည်။

မက်မောစွာ နမ်းရွက်ပြီးသည့်နောက် ဦးသန့်စင်ဦးသည် နို့ဖုလေးနှစ်ခုကြားသို့ ထိုးသွင်းထားသည့် သူ၏ နှာခေါင်းကို ပြန်၍ ထုတ်လိုက်သည်။ ပြီးတော့ ပထမဆုံး စိန်စိန်သူ၏ လက်ဝဲဘက်နို့သီးလေးကို သူ၏ နှုတ်ခမ်း နှစ်လွှာဖြင့် ဖိညှပ်ကာ အပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်သည်။

“အ . . . အ . . .”

နို့ဖုလေး တစ်လက်မလောက် ရှည်ထွက်ကာ နို့သီးလေးက မြောက်၍ပါလာသည်။ ဒီတော့မှ ဦးသန့်စင်ဦးသည် သူ၏ လျှာကို စု၍ ထိပ်ကိုချွန်လိုက်ပြီး လျှာထိပ် ချွန်ချွန်လေးဖြင့် နို့သီးလေးထိပ်ဝသို့ အသာအလာ ထိုး၍ထိုး၍ ယက်ပေးလိုက်သည်။

“အင့် . . . အ . . . ဟင်း . . . ကျွတ် . . . ကျွတ်”

အသက်အောင့်ယားသော လည်ချောင်းသံလေးများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ဟင်းကနဲ သက်ပြင်းချကာ စိန်စိန်သူမော့ စုပ်သပ်လိုက်ရရှာသည်။

ဦးသန့်စင်ဦးက ဆက်၍လည်း ထိုကဲ့သို့ လုပ်ပေးနေပြန်တော့ စိန်စိန်သူမှာ မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့လျှက် အောက်နှုတ်ခမ်းလေးကို ကိုက်၍ထားရရှာသည်။

ခဏနေတော့မှ ဦးသန့်စင်ဦးက သူမ၏ နို့သီးလေးကို နှုတ်ခမ်းနှစ်လွှာဖြင့် ဖိညှပ်ထားလျက်မှပင် ဆွဲတင်ထားသော နို့သီးလေးကို ပြန်၍ ချယေးလိုက်သည်။ နို့သီးလေးမှာ မူလအတိုင်းပြန်၍ ရောက်သွားသည်နှင့် သူ၏ နှုတ်ခမ်းများက ပို၍ဟကာ နို့အုံလေး တစ်ဝက်လောက်ကို ဝှံ့လိုက်သည်။ ပြီးတော့လုပ်သည်။ ပြီးတော့ လျှာဖြင့် နို့သီးခေါင်းလေး အခြေစိုက်ထားသော အနီရောင် အဝန်းဝိုင်းလေးကို ယက်၍ ပေးသည်။

စိန်စိန်သူ၏ ရင်ဘတ်လေးများသည် ကော့၍ တက်လာသည်။ ပြီးတော့ သူမ၏ လက်လေးများက ဦးသန့်စင်ဦး၏ ကော့ပြင်ကြီးကို ကြား၍ ဖက်ထားမိလိုက်တော့သည်။

ပြီးတော့မှ ဦးသန့်စင်ဦးက သူမ၏ လက်နှာဘက် နို့သီးလေးကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖိညှပ်ကာ ဆွဲတင်ပြီး လက်ဝဲဘက် နို့လေးကိုလုပ်ပေးသည့်နည်းတူ လုပ်၍ ပေးနေလေသည်။

တချိန်လုံး မျက်လုံးမဖွင့်နိုင်အောင် ဖြစ်၍နေရသော စိန်စိန်သူ၏ ရင်ထဲတွင် ကျပ်ကနဲ စိမ့်ကနဲ ခံစားနေရပြီး ခြေရင်းဖက်သို့ ဆန့်၍ စင်းထားသော သူမ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ချောင်းဆီမှ ပေါင်လုံးလေးနှစ်လုံးသည် မြှောက်လိုက်ချလိုက်ဖြစ်၍ နေရလေသည်။

ပြီးတော့လဲ ထင်လေးက အပေါ်မှ ဖုံးလွှက်ထား
လေးရှိနေသေးသည် သူမ၏ စောက်ဖုတ်လေးသည်လည်း
တင်းကနဲ တင်းကနဲဖြစ်၍ လာရာသည်ကို စိမ့်စိမ့်သူသည် ခံစား
သိရှိ၍ နေရလေသည်။

စိမ့်စိမ့်သူ၏ ဇို့နှစ်လုံးကို တလုံးပြီးမှ တလုံးစို့၍
ကလီပေးနေသော ဦးသန့်စင်ဦး၏ လက်တဖက်သည် သူမ၏
နံစောင်းဘေးသားလေးကို စုန်ချီ ဆန်ချီဖြင့် ပွတ်၍ပေး
နေရင်းက သူမ၏ပြားချပ် တင်းမာ၍နေသော ဝမ်းတိုက်
သားလေးပေါ်သို့ရောက်၍လာသည်။ တိုက်သားဝင်းဝင်း
လေးကို လျှောတိုက်ကာ ခပ်ဖိဖိလေး ပွတ်၍ပေးရင်းက
သူမ၏ ခါးစောင်းဆီသို့ ရောက်၍နေသော ထဘီလေးကို
ဆွဲ၍ ချွတ်ပေးသည်။

စိမ့်စိမ့်သူက သူမ၏ မင်သားအိမ်ကြီးတွေကို
ကြည့်ပေးလိုက်တော့ ထဘီလေးက ငြူးဆို သူမ၏ ဒူးဆစ်ဆီ
သို့ ရောက်၍သွားသည်။

ဒီတော့မှ သူ၏လက်က စိမ့်စိမ့်သူ၏ ဝေါင်နှစ်လုံး
ကြားသို့ရောက်၍လာကာ ဖောင်းမို့နေသော စောက်ဖုတ်အုံ
လေးကို အုပ်၍ကိုင်လိုက်သည်။

စိမ့်စိမ့်သူ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တွန့်ကနဲဖြစ်သွား ပြီး

သူမက ပေါင်လေးတစ်ဖက်ကို နူးကွေး၍ ထောင်လိုက်ပိ
တော့ ထိုခြေထောက်လေးမှာ ထာဘီလေးထဲမှ ကင်းလွတ်၍
သွားရလေသည်။

သူမ၏ စောက်ဖုတ်အုံလေးကို အုပ်၍ ကိုင်လိုက်
သော ဦးသန့်စင်ဦး၏ လက်က စောက်ဖုတ်အုံလေးပေါ်ရှိ
တွန့်လိမ်၍ ခပ်ပါးပါးလေးဖြစ်နေသော စောက်မွှေးလေး
များကို ထိုးဖွကာ စောက်ဖုတ် အိအိလေးကို ပွတ်၍ ပေး
လိုက်တော့ သူမ၏ ခါးအောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံးပေါင်ရင်းနား
ထိ ကြက်သီးဖုလေးများထ၍ သွားရလေသည်။

ထိုမှတဖန် ဦးသန့်စင်ဦး၏ လက်က စိမ့်စိမ့်သူ၏
စောက်ဖုတ် ရွှေ့ဘက်မျက်နှာသို့ ရောက်၍ လာ၍
ဖေါင်းဖေါင်းလေးဖြစ်၍နေသော သူမ၏ စောက်ပတ်နှုတ်
ခမ်းသားလေးများကို လက်ဖဝါးဖြင့် အသာလေး ဆုတ်ကာ
ညှစ်လိုက်သည်။

ဖြူကနဲ အသက်အောင့်၍ သွားရသော စိမ့်စိမ့်သူ
၏ ဝမ်းဗိုက်သားလေးများမှာ ရှုံ့၍ သွားရလေသည်။

နူးညံ့စွာထွေးလွန်းသော အတွေ့နှင့်အတူ နှုတ်ခမ်း
သားနှစ်ခုကို ဆွဲညှစ်လိုက်သည်ဖြစ်၍ အထဲမှ စိမ့်ထွက်နေ
သော အရည်ကြည်လေးများကို ညှစ်ချလိုက်သလိုလဲဖြစ်

သွားရကာ ဦးသန့်စင်ဦး၏ ညှစ်လိုက်သောလက်ဖဝါးထဲသို့ အရည်ကြည်လေးများမှာ ဇီးကင်းလောက် ကျ၍လာရသည်။

ထိုအခါတွင်တော့ ဦးသန့်စင်ဦးသည် သူ၏ ကိုယ်ကို မယ်လိုက်နာက ထိုင်လိုက်ပြီး ထောင်မတ်နေသော သူ၏ လီးတန်ကြီးထိပ်ရှိ ပြောင်တင်း၍နေသော ထိပ်ဖူးကြီးကို ထို အရည်ကြည်လေးများဖြင့် သေသေချာချာသုတ်လိမ်းပေး လိုက်သည်။

ဒါကို အမိအရတွေ့မြင်လိုက်ရသော စိန်စိန်သူ၏ ရင်ထဲတွင် တင်းကနဲမြစ်ကာ သူမ၏ စောက်ပတ်လေးတွင် လဲ တမို့လေးခံစား၍ သွားရလေသည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ ကြည်လဲနေသော မျက်လုံးလေး နှစ်လုံးက ဦးသန့်စင်ဦးကို တပ်မက်စွာ မြင့် ညှို့ယူကြည့်ရှု နေလေသည်။

“မလုပ်သေးဘူးလား . . . ဟင် . . .”

တကယ်မှ တိုးတိုးလေးပါ။ ပြီးတော့ လျှာလေးလေး ဖြင့် မပီမသဖာသံလေး . . . ။

ဦးသန့်စင်ဦးကလဲ ဖေါင်းတင်း၍ မှီနေသော စောက် ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးနှစ်ခုက သူမ၏ ပေါင်ပွေးပွေးလေး နှစ်လုံးကို စုလိုက်ကားလိုက်လုပ်နေသဖြင့် ဟစ်ဟစ်မြစ်ကာ

နိရဲသောအတွင်းသားလေးများဖြတ်ကနဲ ဖြတ်ကနဲ ပေါ်ပေါ်
လာရသည်ကို ကြည့်နေရင်း သူမ၏ စကားကို အမြဲမယေမိ
သေး . . . ။

စိန့်စိန့်သူက စာနေရခက်ပုံဖြင့် သူမ၏ ပေါင်နှစ်လုံး
ကို စုကာ အတင်းဘဲ ဖိကပ်ထားလိုက်သောအခါတွင်မှ
ဦးသန့်စင်ဦး၏ မျက်လုံးများက စိန်စိန်သူ၏ မျက်နှာလေးကို
လှမ်း၍ ကြည့်လိုက်သည်။

“မှောက်ပေးပါလား . . . စိန့်”

“ဟင့်အင်းကွာ . . . အစဦးဆုံး မမှောက်နဲ့အုံးကွာ
မခံနိုင်ဘူး . . . နိုးနိုးဆဲလုပ်အုံး . . . နော် . . . ”

“စိန့်ကလဲ ကွာ . . . ”

“နောက်တော့ မှောက်ပေးမှာပေါ့ အကိုကြီးကလဲ
. . . ကဲ . . . လုပ်မှာဖြင့်လဲလုပ်ကွာ . . . ”

ဒီတော့မှ ဦးသန့်စင်ဦးက သူမ၏ ခြေဖျားလေးတ
ဖက်တွင် ချိတ်၍နေဆဲဖြစ်သော ထဘီလေးကို ညှပ်သာစွာ
ဆွဲယူ၍ ကုတင်ခြေရင်းတက်သို့ ပို့လိုက်သည်။

ပြီးတော့ သူမ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဆွဲ
မြှောက်လိုက်ပြီး ပေါင်ရင်း၌ ဝင်၍ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်လိုက်
ပြီး ဖြူဖွေးသော စိန်စိန်သူ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို

သူ၏ လက်များဖြင့် စုံကောသန်ကော လျှောတိုက်၍ ပွတ်လိုက်
ပြီးတဲ့နောက်မှ သူမ၏ ခြေထောက်လေးများကို သူ၏ ပေါင်
တဖက်တဖက်စီတွင်တင်လိုက်သည်။

ပြုနေထွက်လာသော စောက်ဖုတ်ဖေါင်းဖေါင်းလေး၏
အကွဲကြောင်းလေးဆီသို့ သူ၏ တင်းကားနေသော လီးထိပ်
ဖူးကြီးကို အသာလေး မေးတင်လိုက်သည်။ ပြီးတော့မှ သူ၏
တင်ပါးကြီးများကို အသိထိန်း၍ နောက်သို့ ဆုတ်ရင်း လီး
ထိပ်ဖူးကြီးကို စိုစိမ့်နေသော အကွဲကြောင်းတစ်လျှောက်
လျှောတိုက်၍ အကွဲကြောင်းဖောက်ဖက်နားသို့ ပြောင်းရွှေ့
ယူလိုက်သည်။

စိမ့်စိမ့်သူက အံလေးတစ်ချက် ကြိုတ်လိုက်ရာမှ
သူမ၏ မျက်လုံးအစုံကို စုံနှိတ်ချလိုက်စဉ်မှာပင် လီးထိပ်ဖူး
ကြီးက သူမ၏ စောက်ပတ်ဝကို တော့မိသွားချေသည်။

ဦးသန့်စင်ဦးက သူ၏ ခါးအား တင်ပါးအားတို့ဖြင့်
လီးထိပ်ဖူးကြီးကို စိမ့်စိမ့်သူ၏ နူးညံ့နွေးထွေးသော စောက်
ဖုတ်လေးထဲသို့ အသာလေး ဖိ၍သွင်းလိုက်သည်။

“ဗြီ . . ဗြီ . . ”

“အ . . အိ . . အင်း . . ”

သူမ၏ နှုတ်ခမ်းနှစ်ခုကို တင်းတင်း စေ့ထားသည့်

ကြားမှ လည်ချောင်းသံလေးများက မအောင်နိုင်ဘဲ ထွက်၍
လာသည်။ သူမ၏ ခါးလေးပင် တင်းကနဲ ကော့သွားရသည်။

စိန်စိန်သူမှာ အပျိုမဟုတ်ပါ။ ဖိမိခထားသည်လည်း
မဟုတ်ပါ။ (၁၀)ရက် (၁၅)ရက်လောက်ကို ဦးသန့်စင်ဦးလှီး
သည်ကို နှစ်ချိသုံးချိမျှသာ ခံရသူဖြစ်သည်။ အသက်ကလဲ
(၂၀)ဘဲရှိသေးသည်။ ဒီတော့ အပျိုမှူးပေါက်ကွဲပြီးခဲ့ပေမဲ့
လဲ စောက်ခေါင်းလေးက အပျိုစင်လေးနှင့်မခြားဘဲ မှိုနေ
ရကာ ဦးသန့်စင်ဦး၏ လီးကြီးသွင်းစဉ်အခါတိုင်း ဒီလိုပင်
နာကျင်စွာခံစားရမြဲဖြစ်သည်။

စိန်သူတစ်ယောက် ဒီလိုလေး ဖြစ်ဖြစ်နေရသည်ကို
ပင် ဦးသန့်စင်ဦးက ကြေနှင်အားရဖြစ်နေရသည်။

စိန်စိန်သူ၏ စောက်ခေါင်းကျဦးကျဦးလေးထဲသို့
လီးထိပ်ဖူးကြီးတစ်ခုလုံးဝင်၍ သွားပြီဖြစ်သည်။ ခေါင်းဝင်
လျှင် ကိုယ်ဆန့်မည်ဖြစ်သော်လဲ လီးချောင်းကြီးကို ဆက်၍
မသွင်းသေးဘဲ စောက်ခေါင်းထဲသို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သော
လီးထိပ်ဖူးကြီးကို ဟိုထိုးဒီထိုးဖြင့် (၃) (၄)ချက်မျှ ညှပ်သာစွာ
ဖြေးဖြေးချင်းလှုပ်ပေးပြီးတော့မှ တဖန် လီးချောင်းကြီးကို
လက်သုံးလုံးနီးပါးမျှဝင်စေောင် ဖိသွင်းထိုက်ပြန်သည်။

“မြစ်. . . မြစ်. . .”

“အ . . အ . . ယင်း . .”

လီးချောင်းကြီးက ကဝက်နီးပါးမျှ ဝင်သွားပေပြီ။ ဒီတော့မှ စောစောကလို့ပင် စောက်ခေါင်းထဲသို့ ရောက်နေသော လီးတန်ကြီး၏ ထိပ်ဖူးကြီးကို ဘယ်ထိုး ညာထိုးဖြင့် စောက်ခေါင်းအတွင်းသားလေးများကို (၃)(၄)ချက်မျှ ထိုး၍ လှုပ်ရှားပေးလိုက်သည်။ စိမ့်စိမ့်သဲ့၏ ဖင်သားဖွေးဖွေးအိအိ ကားကားကြီးတွေမှာ လှုပ်လှုပ်ရွရွပင်ဖြစ်၍ နေရသည်။

ပြီးတော့မှ ဦးသန့်စင်ဦးက ယူ၏ လီးချောင်းကြီးကို စိမ့်စိမ့်သဲ့၏ စောက်ဖုတ်ထဲသို့ နောက်ထပ် လက်နှစ်လုံးခန့် ကပ်၍ ဖိသွင်းပြန်သည်။

“ဗြို . . ပလွတ် . .”

“အ . . အင့် . .”

ဦးသန့်စင်ဦး၏လီးတန်ကြီးမှာ အပြစ်ဖက်တွင် လက်နှစ်လုံးသာသာလောက်ပင် ကျန်တော့သည်။ ဦးသန့်စင်ဦးလီးသွင်းဖုံမှာ စောက်ခေါင်းထဲသို့ လီးထိပ်ဖူးကြီးကို ထည့်၍ ကျဉ်းကြပ်လှသော စောက်ခေါင်းလေးကို ထိပ်ဖူးကြီးဖြင့် စောက်ခေါင်းအတွင်းဘက် ဝဲယာအထက်အောက်တို့ကို ထိုး၍ ချဲ့ပြီး လီးတန်ကြီးကို နဲ့နဲ့ဖိသွင်းလိုက် ဖိသွင်းလိုက်ဖြင့် စောက်ခေါင်းကို ချဲ့လိုက် လိုးသွင်းလိုက် လုပ်နေပုံမျိုး

ဖြစ်သည်။

ဦးသန့်စင်ဦးက ထိုသို့ လုပ်နေခြင်းမှာ စိမ့်စိမ့်သူ အတွက်ကတော့ အကြီးအကျယ်နှိုးဆွမှုကြီးတရပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရကာ သူမ၏ ဖင်ဖွေးဖွေးကြီးမှာ လူးလူးလို့မိုလို့မို ဖြစ်နေရပြီး စောက်ရည်ကြည်များမှာလဲ ရွဲနှစ်နေခံစားခံရ ထွက်၍ လာရသည် သူမ၏ နှုတ်ခမ်းဖျားလေးများသည်ပင် တဆတ်ဆတ်တုန်၍လာရလေတော့သည်။

ဖိတစ်ကြိမ်တော့ (၃)(၄)ခါမက နဲနဲကြာအောင် လီးထိပ်ကြီးက စောက်ခေါင်းထဲတွင် ထိုးမွှေကလိ၍နေသည်။

“ဖို့ . . ဖို့ . . ဟင့် . . အဟင့် . . ”

ခံစားရခက်လွန်းသဖြင့် စိမ့်စိမ့်သူ၏ ခါးလေးသည် ပင် တတွန့်တွန့်ဖြစ်၍နေရသည်။

ပြီးတော့မှ ဦးသန့်စင်ဦးက ကျန်ရှိနေသေးသော သူ၏ လီးတန်ကြီးလက်နှစ်လုံးသာသာလောက်ကို စောစောကလို ဖြေးဖြေးခြင်း မသွင်းဘဲ အားဖြင့် ဆောင်ကာ တချက်တည်းဆောင်သွင်းလိုက်သည်။

“မြတ် . . ပလွတ် . . တွပ် . . ဒုတ်”

“အမေ . . အား . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . . အကိုကြီးရယ် . . ဟင်း ဟင်း . . ”

စေးထန်း ကျဉ်းကြပ် နူးညံ့လှသော စောက်ခေါင်း
 လေးအပွေ့ဟာ ဦးသန့်စင်ဦးကို ဆိမ့်၍ သွားရသကဲ့သို့ မာ
 ကြောသောလီးတန်ကြီးကလဲ ပူပူခွေးခွေးကြီးဖြင့် စိမ့်စိမ့် သူကို
 တရသာတွေ့စေသည့်အပြင် သူမ၏ စောက်ပတ်ဝသို့ အချိန်
 ဖြင့် ဆောင့်ကာ ဖိကပ်ချလိုက်သောဦးသန့်စင်ဦး၏ လီးတန်
 ကြီးအရင်း ဆီးခွံကြီးကလဲ သူမကို ကြောနှပ်အားရဖြစ်သွား
 စေရသည်။

ဦးသန့်စင်ဦးက စိမ့်စိမ့်သူ၏ 'စောက်ခေါင်းထဲသို့
 တဆုံးဝင်သွားပြီဖြစ်သော သူ၏လီးတန်ကြီးကို ငြိမ်၍ထား
 သည်။ စောစောကလိုများ လီးထိပ်ကြီးက အထဲတွင် ဟိုထိုး
 ဒီထိုးဖြင့်များမေ့ဦးမလားဟု စိမ့်စိမ့်သူမှာ ရင်တလှုပ်လှုပ်
 ဖြစ်နေရလေသည်။

ဦးသန့်စင်ဦး၏ လက်နှစ်ဖက်က သူမ၏ နို့လေး နှစ်
 လုံးကို အုပ်၍ ကိုင်ကိုင်ကာ နို့သီး နီနီလေးတွေကို လက်ညှိုး
 လက်မာတို့ဖြင့် ညှပ်ကာ ပွတ်သပ်ချေမွရင်း သူ၏ လီးတန်
 ကြီးကိုတဝက်မျှ ထုတ်ပြီး အားပါပါဖြင့် တစ်ချက်ခြင်း ဆောင့်
 ၍ လှီးပေတော့သည်။

"ဖြူတ် - - ထွပ် - - စွပ် - - ထွတ်"
 "အင့် . . အ . . အင့် . . အ . ."

(၁၀)ချက်မျှ လိုး၍ အပြီးတွင်တော့ ဦးသန့်စင်ဦးက ဆောင်ကြောင့်ထိုင်၍ထားသော ဇူးလုံးကို ပြန်ကနဲ သူမ၏ ပေါင်ရင်းဘေးသက်သို့ ထောက်ချလိုက်ပြီး သူ၏ ကိုယ်လုံး ကြီးက စိမ့်စိမ့်သူ၏ ကိုယ်လုံးလေးပေါ်သို့ မှောက်၍ ချကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်လိုက်တော့ရာ စိမ့်စိမ့်သူက လည်း သူမ၏ ခြေထောက်နှစ်ဖက်ကို ရွေး၍ ဦးသန့်စင်ဦး ၏ တင်ပါးကြီးပေါ်သို့ တင်၍ ကပ်ကြေးကိုက် ချိတ်လိုက် ကာ သူမ၏ ကိုယ်လုံးကြီးပေါ်သို့ မှောက်၍ ချလာသော ဦးသန့်စင်ဦး၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို သူမ၏ လက်လေးနှစ်ဖက် ဖြင့် ထွေးပိုက်ကာ ဖက်လိုက်သည်။

ဦးသန့်စင်ဦးက စိမ့်စိမ့်သူ၏ ပါးလေးတဖက်ကို လှမ်း ၍ နမ်းလိုက်ပြီးတော့မှ သူမ၏ နို့လေးတစ်ဖက်ကို စို့ပေး ကာ ပြေးပြေးမှန်မှန် တချက်ခြင်းအားရပါးရ ဆောင်၍ လိုးသည်။

စိမ့်စိမ့်သူ၏ လက်လေးနှစ်ဖက်အနက် တစ်ဖက်က ဦးသန့်စင်ဦး၏ ကိုယ်လုံးကြီးကို တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားပြီး ကျန်တဖက်က ကျောပြင်ကြီးပေါ်တွင် ရွှေ့လျားကာ ပွတ်၍ ယေနေသည်။

တချက်ခြင်းမှန်မှန် ဆောင်၍လိုးနေသော ဦးသန့်

စင်ဦး၏ ဆောင်ချက်များက ပြင်းထန်လှသလို အရှိန်ပြင်းစွာ
ဖြင့် ဆောင်၍ စောက်စောင်းထဲသို့ ဝင်လာသော
လီးချောင်းကြီးက စောက်ခေါင်းနံရံ နူးနူးညံ့ညံ့လေးများကို
ပြည့်လိပ်စွာ မိလွန်းပွတ်ဆောင်ပြီး လီးထိပ်ကြီးက သားအိမ်
ခေါင်းကို ဒုတ်ကနဲ ပြေးပြေးဆောင်သဖြင့် စိန်စိန်သူမှာ
အင့်ကနဲ အင့်ကနဲဖြစ်ကာ ကော့၍ ကော့၍တက်နေပေ
သည်။

“ပြတ် . . စွပ် . . ဒုတ် . . ပလွတ် . . ပြတ် . . ဖွတ်”

“အင့် . . အ . . ဟင့် . . အမလေး . . အ . .
အင့် . . အင့် . . ”

ဒီလောက် ထိထိမိမိ ခံနေရသည့်ကြားကဝင် စိန်စိန်
လှက အားမလိုအားမရဖြင့် သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို ကော့
၍ ကော့၍ ဆောင်ချက်နှင့်အညီ ပင့်တင်ပေးနေသည်။ စိန်
စိန်သူက မိုးမိုးကာတင်ပေးနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ ပေါင်ရင်း နှစ်
ဖက်ကိုကား၍ ကော့တင်ပေးနေခြင်းဖြစ်၍ လီးအဝင်ကောင်း
လှသဖြင့် သူမမှာပို၍ ထိထိမိမိခံစားနေရလေသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ အသက်ရှူသံများမှာ ထေးမှ
ကြားလောက်ရအောင်ပင် ပြင်းထန်၍ လာရပြီး အားဖြင့်
တစ်ချက်ခြင်းဆောင်၍ လိုးနေသော ဦးသန့်စင်ဦး၏

ဆောင်ရွက်များမှာလဲ ခပ်သွက်သွက်ဖြင့် အားကုန်ဆောင်၍
လို့လာလေသည်။

“အ . စိန် . . အင်း . .”

ဟူ၍ ညီသန်စင်ညီ၏ ကိုယ်လုံးကြီးမှာ တောင်တင်း
၍ သွားပြီး သူမ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ အတင်းဆောင်ချကာ
ဖိသွင်းလိုက်သော လီးတန်ကြီးထိပ်မှာ ပူနွေးသော သုတ်ရည်
ကျဲကျဲများက စိန်စိန်သူ၏ စောက်ခေါင်းထဲသို့ အချိန်ဖြင့်
ပန်းဝင်ကာ သူမ၏ စောက်ခေါင်းအတွင်းသားလေးများနှင့်
သားအိမ်ဝလေးတို့တွင် ပူကနဲ နွေးကနဲ ဆက်တိုက်ဖြစ်သွားရ
စဉ်မှာပင် . .

“အ . . အမလေး . . အား . . ဟား . .”

ဆိုသော ညီသံလေးများ ပွင့်အန်ထွက်လာရပြီး စိန်
စိန်သူ၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တုံတုံယင်ယင်ဖြစ်ကာ သူမ၏
မေးဖျားလေးမှာ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ မော့၍ မော့၍
တက်သွားရလေတော့သည်။

xxxxx

(၉)

သူ၏ရင်ခွင်ထဲတွင် ထွေးပိုက်၍ ဖက်ထားသော စိန်
စိန်သူ၏ ကိုယ်လုံးတီးလေးကို မက်မောစွာကြည့်လိုက်ရင်းမှ

သူမ၏နှုတ်ခမ်းပူးလေးကို ဦးသန့်စင်ဦးက မက်မောပြတ်နှိုး
စွာဖြင့် တစ်ချက်နှမ်းလိုက်သည်။

“စိမ့် ကြေနှပ်ခဲ့လားဟင် . . .”

“ဟွန်း . . . ကိုကြီးကလဲ စိမ့်ကမေးရခဲ့တာကို . . .
ကိုကြီးမကြေနှပ်မှာသာ စိမ့်က စိုးရိမ်နေတာ . . .”

အမူပိုပိုလေးဖြင့် ပြောလိုက်တော့ ရင်ထဲတွင်
တင်းသွားရသော ဦးသန့်စင်ဦးက သူမ၏ ပါးလေးတဖက်ကို
ခွိုက်နှမ်းလိုက်ပြန်သည်။

“စိမ့် . . . ကိုကြီးကို ချစ်လားဟင်”

“ဟင် . . .”

စိမ့်စိမ့်သူက သူ၏ရင်ခွင်ထဲမှ ဖြတ်တနဲ့ လှိမ့်ထွက်
လိုက်သည်။ ဦးသန့်စင်ဦးက သူမကို ဖက်ထားသော လက်
လေးများကို လွှတ်ပေးလိုက်တော့ ချွန်းထွက်လိုက်သော
စိမ့်စိမ့်သူက ပက်လက်လေးဖြစ်၍ သွားသည်။ ဦးသန့်စင်ဦး၏
ကိုယ်လုံးတီးကြီးကတော့ သူမ၏ ဆက်သို့ စောင်းငဲ့ကာ စိမ့်
စိမ့်သူကို ဝေး၍ နေသည်။

“ချစ်လားတဲ့” ဟင်း ဓမ္မများနေလား မသိဖူး စိမ့်သူ
အပေထက်တောင် သူက အသက်ကြီးဦးမည်။ ဒါက သမီးရင်း
ထက်ပင် အဆက်ဝယ်သော ချောချောလှလှ ကောင်မလေး

များနှင့် ပလူးခွင့်ရသော အရွယ်လွန်ယောက်ျားကြီးများ၏ ရူးပေါပေါစိတ်ကူးယဉ်မှုတခုပေလားဟု စိမ့်စိမ့်သူ ရင်ထဲမှ ထွေးလိုက်မိသည်။

“စိမ့် ပြောမယ်နော် . . စိတ်မဆိုးကြေး”

“အင့် . . ”

“စိမ့် က အကိုကြီးတင်မဟုတ်ဘူး ဘယ်ယောက်ျား ကိုမှ မချစ်ဘူး စိမ့်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ချစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသား မရှိ ဘူးအကိုကြီး . . ”

“ဒါ မြင့် ရင် အကိုကြီးနဲ့ . . ”

“ဒီလိုပါအကိုကြီး စိမ့်ဆီက ရတဲ့အထိအတွေ့နဲ့ ယုယ မှုတွေကို အကိုကြီးရဲ့ တသက်လုံးပေါင်းလာတဲ့ မိန်းမဆီက မရနိုင်ဘူး မဟုတ်လား”

ဝန်ခံသည့်အလား ဦးသန့်စင်ဦး၏ မျက်လုံးများက အရောင်လက်၍ သွားသည်။

“ကိုကြီးရဲ့ မိန်းမဆီက မရနိုင်တုပြောတွေကို စိမ့်ဆီက နေအကိုကြီးက ရတယ်။ ဒီလိုတဲ အကိုကြီးဆီက စိမ့်က လို ချင်တာတွေကို ပူဆာလို့ ရတယ်”

“အင်း . . ” သူ့ထဲမှ အသံထွက်လာသည်။

“ဒီလိုပြောလို့လဲ တမိုးမထင်နဲ့အုံး ကျမက ဘယ်

လောက်တန်ပါတဲ့ပေးပါဆိုတဲ့ကြေးစားမို့လဲ စိမ့်က မဟုတ်
ဘူးနော် . . အကိုကြီးလိတယ် . . နောက်ပြီးစိမ့်က ပညာ
တတ်တစ်ယောက် ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ် စားနိုင်သောက်နိုင်
ရပ်ထည်နိုင်တယ်။ ဗားဝယ်နေနေထဲထွက် အကိုကြီးဆီမှာ
အငယ်အရွာင်းအဖြစ်နဲ့နေတာလဲ မဟုတ်ဘူးနော်။ အကို
ကြီး . . အကိုကြီးကတောင် ဒီလိုပုံစံမျိုးပြောလို့ စိမ့်က
ပြင်းပြင်းထန်ထန်ငြင်းခုံသေးတယ်။ မှတ်မိလယ်မို့လား . . ”

“အင်း . . ဟုတ်ပါတယ်”

“အကျဉ်းချုံးပြီးပြောရမယ်ဆိုရင် စိမ့်ဆီက အကို
ကြီးကိုယ်ရသလို စိမ့်ကလဲ အကိုကြီးဆီက လိုချင်တဲ့ ရွယ်
ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေကို ရပါတယ်။ အင်း သူ့အတိုင်းအတာနဲ့သူ
ပေါ့လေ . . ပြီးတော့လဲ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ယောက်ျားဖြစ်
ဖြစ် မိန်းမဖြစ်ဖြစ် ကျန်းမာတဲ့ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း ခံစား
ရတဲ့ အခဲရခက်တဲ့ ကာမဆန္ဒဝေဒနာကို စိမ့်သူအတွက် အကို
ကြီးကဖြည့်စည်းပေးတယ်။ ဒါပါဘဲ အကိုကြီး . . အင်း
ရစ်တယ် ဆိုတာတော့ စိမ့်သူမယ်ဘူး ဒါပေမဲ့ ကိုကြီးကို စိမ့်သူ
ခင်ပွန်း နောက်ပြီး သဘောကျတယ် . . ကြိုက်တယ် . .
အကိုကြီးရယ် . . ”

“အော် . . စိမ့်သူရယ် . . ”

ရှေ့သို့တိုး၍ ဦးသန့်စင်ဦးက စိန်စိန်သူ၏ ကိုယ်လုံး
စေးကိုဖက်လိုက်သည်။

"ဇောဇောက ချစ်လားဆိုတဲ့ အမေးကို စိန်သူက
အင်္ကျီကြီးကို ပြန်ပေးရင် အင်္ကျီကြီးအယ်လိုဖြေမလဲ ဟင် . .
မဖြေပါနဲ့အင်္ကျီကြီး . . စိန်သူတို့ မချစ်ပါနဲ့ ခင်ပါ . . ကျွန်
ပါ တပ်မက်ပါ . . အင်္ကျီကြီး . . မချစ်ပါနဲ့ အင်္ကျီကြီး
ထကယ် ချစ်ရမှာ ဆီဒီက အင်္ကျီကြီးရဲ့ ကောင်းတူဆိုးမက်
မရှိအတူ ချစ်အတူ အနွဲ့အစာခံတဲ့ ကိုကြီးရဲ့ မိန်းမကိုပါဘဲ
. . အင်္ကျီကြီးမိန်းမကသာ အင်္ကျီကြီးဆီမှာ မပြည့်စုံလဲ သီးညှီး
ခံမှာ အင်္ကျီကြီး . . ကဲပါလေ . . ဒါတွေထူးလို့က်ပါ
တော့ . . ။"

စိန်သူက သူမ၏စကားကို ဖြတ်လိုက်စဉ်မှာပင် ဇော
ဇောထဲက သူ၏လက်တဖက်ဖြင့် ဆော့ကစားနေသော စိန်
သူ၏ နို့လေးတဖက်ကို ဦးသန့်စင်ဦးက ငုံ့၍ မက်မက်မော
မောစို့ပေးလိုက်သလို စိန်စိန်သူကလဲ သူမ၏ လက်လေး
တဖက်ကို ဦးသန့်စင်ဦး၏ ပေါင်ကြားထဲသို့ သွင်းကာ
မာတာတာဖြင့် စင်းစင်းကြီးဖြစ်နေသော ဦးသန့်စင်ဦး၏
ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင် ညှပ်နေသော လီးချောင်းကြီးကို ဆွဲ၍
ထုတ်လိုက်ကာ ဆုတ်နယ် ပွတ်သပ်ပေးရင်း လီးတန်ကြီးပေါ်

မှ အရေးပြားကို ဆွဲချလိုက် ဆွဲထင်လိုက်ဖြင့် လှုပ်ကာ မုယုစွာ
နှိုးဆွနေပါလေတော့သည်။

xxxxx

(၄)

“မမိုး . . .”

“အစ် . . .”

“မမိုးကို တစ်ခုမေးချင်လို့ . . .”

“မေးလေ စိမ့်သူ . . .”

“ဟိုလေ . . . မိန်းခလေး တစ်ယောက်က ယောက်ျား
လေးတစ်ယောက်ကို စိတ်ထဲမှာ အမြဲဘဲ မြင်နေပြီးတော့လေ
ကြည်နူးနေရတာ . . . အဲဒါ . . . ချစ်လို့လားဟင် . . .”

“အယ် . . . ကျားသားမိုးကြီး စိမ့်သူရယ် . . . ညီးဆီ
က အချစ်ဆိုတဲ့ စကားကြားရတယ်လို့ . . .”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . မမိုးကလဲ . . .”

စိမ့်စိမ့်သူ၏ ရင်ထဲတွင် ရှက်သလိုဖြစ်၍ ခံစားသွား
ရသည်။ မမိုးနှင့်စိမ့်သူတို့က ဒီအဆောင်မှာ အတူနေလာကြ
တာ (၃)(၄)နှစ်ရှိပေပြီ။ ညီအမတွေလို ပြောမနာ ဆိုမနာ
ထိုင်ပင်ပေါ် ထိုင် ဝင်ဖက်ဖြစ်၍နေသည်။

“ဒီမှာစိမ့်သူ . . . ညီးလဲ အပျို ဝါလဲ အပျို ဝါက
ညီးတို့လိုတောင် ဖိုစားစာ အပေးခံရဘူးတာမဟုတ်ဘူး . . .”

ညီမေးတာကို ငါထယ်သိမှာလဲ စိန်သူရ”

“ဟွန်း၊ ဒါကြောင့် မမမိုး ခုထိ မခွဲဝေးတာ”

“စိုး ဘာဆိုင်လို့လဲ . . ဒါနဲ့ ပြောပါအုံး . . စိန်သူရဲ့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်သူ့ကို မြင်နေလို့လဲ ပြောပါအုံး . . တို့က ညီအမတွေထဲဟာ . . ”

“ဟို . . ဟိုလေ . . တင်ဦးမောင် ”

“ဟယ် . . စိန်သူရယ် . . ”

မမိုးတစ်ယောက် သူမ၏ စကားကို ငြုန်းကန် မဆက် နိုင်။ မမိုးတစ်ယောက် အံ့သြခွံသာမက ထိတ်လန့်ရွာဖြင့် စိန် စိန်သူကို ကြောက်ရွံ့ ကြည့်နေသည်။ ပြီးမှ . .

“အဲဒီ တင်ဦးမောင်က သိုက်သမား . . ဒီနားက အာဆောဝ်က မိန်းမလေးတွေမှန်သမျှ သူ့စာမပေးထူးတဲ့သူ မရှိသလောက်ဘဲ။ လေးငါးယောက်ပြောင်းပြီးလဲ တွဲပြီးပြီ။ နောက်ပြီး မိသလုပ်စာထိုင်စားနေတာ (၁၀)တန်းတောင် မ အောင်သေးဘူး”

“အဲဒါတွေ စိန်သူ သိပါတယ် မမိုးရယ်”

တင်ဦးမောင်က စိန်သူ့ကို အာဆောဝ်ရှိရာ လမ်းသွယ် ထဲမှ လမ်းမကြီးပေါ်သို့ ထွက်ပြီး ကားစီးရသည်။ ကားဂိတ် နားက လေးခန်းတွဲ ခုနှစ်လွှာရှိသည်။ တိုက်ကြီးက (၄)လွှာ ဘယ်စွန်အခန်းတွင်နေသော တင်ဦးတည်းသော သားဖြစ်

သည်။ မောင်က လုပ်ငန်းကောင်းသည်။ ဖာလိုလိုက်ထား တော့
ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုး၍ နေသည်။

တင်ဦးမောင်က စိန်သူနှင့် သက်တူရွယ်တူ။ အရပ်
မြင့်မြင့် ခပ်ချောချော တောင်ဖြောင့်ဖြောင့် မိန်းမတွေ ကျသည့်
ရွပ်မျိုးရွှိသူ။

“စိန်သူ နင်တို့ကြိုက်နေပြီလား . . . သယ်ဆောင်ခြင်း
နေပြီလဲ”

မတ်တပ်ရပ်၍ မီးပူတိုက်နေသော မမိုးက မီးပူ ခ
လုပ်ကိုပိတ်၍ အိပ်စင်စောင်းတွင် ခြေတွဲလောင်းချကာ
တိုင်နေသော စိန်သူ၏တေးတွင် ဝင်၍ တိုင်လိုက်ရင်း
မေးလိုက်သည်။

“အဖြေတော့မပေးရသေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အတူ
လျှောက်လည်တယ်။ အတူရွပ်ရွင်ကြည့်တယ်။ အတူ
စားတယ်။”

“ကျန်ကျတာကို တင်ဦးမောင်က ရှင်းပေးလား”
အပျိုကြီးမမိုးက စေ့စပ်သည်။

“အို မမိုးကလဲ သူက အလုပ်မှ မရွှိသေးတာထဲ
အလုပ်ရွှိတဲ့ စိန်သူကဘဲ ရှင်းရတာပေါ့။”

“အေးဟယ် . . . စိန်သူရယ် ရှင်းစဉ်းစားစား လုပ်ပါ
ညီမရယ် . . .”

“တင်းပါ” ပြောလိုက်ရင်းက စိန်သူက မမိုးကို သူမ၏ လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လိမ်းကြည့်၍ ဖက်လိုက်လေတော့သည်။

“ဟို . . . ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . ကောင်မလေး အို . . .”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ခစ် . . . ခစ် . . . ခစ် . . .”

ယားတတ်လော့ မမိုး၏ တွန့်လိမိပြုံး မြည်တမ်းသံ ဇာယနှင့် စိန်သူ၏ တစ်စခစ်ရယ်သံလေးများသည် ကြည်နူးတွယ်ရာ ယုံလွှင့်၍ သွားရပါလေတော့သည်။

xxxxx

(၅)

နောက်တစ်နေ့မှာပင် စိန်သူတစ်ယောက် တင်ဦးမောင်ကို ခေါင်းပြိုင်၍ အဖြေပေးခဲ့သည်။ အတူသွား အတူလာ တာတွေက ပို၍ စိတ်လာခဲ့သည်။ အရင်က အတူတွဲသွား တွဲလာလုပ်ခဲ့စဉ်ကနှင့် ယခုအဖြေပေးပြီးမှ တွဲသွားတွဲလာလုပ်ချခြင်းက ပို၍ စိန်သူ၏ ရင်ထဲတွင် အဓိပ္ပါယ်ပို၍ ရှိနေလေသည်။

(၁၀)ရက် (၁၅)ရက် လျှင် တကြိမ်ချိန်းဆိုသော ဦးသန့်စင်ဦးထံသို့လဲ စိန်သူက မပျက်မကွက် သွားရောက်လျှက်ပင် ရှိနေသေးသည်။

ဒီလိုဖြင့် တစ်လကျော်မျှ ကြာမြင့်ခဲ့သော ကာလတွင် တော့ တင်ဦးမောင်က စိန်သူကို အေးအေးဆေးဆေး တွေ့

ချင်၍ သူ၏ သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ လိုက်ခဲ့ရန်ခေါ်သည်။ စိန်သူ
က လက်မခံ။ ငြင်းဆန်ပြီး စိမ့်စိမ့်သူသည် တင်ဦးမောင်ကို
ခေါ်တင်သို့ခေါ်လာသည်။ ပြီးတော့ ကုသင့်တွေကို သူမကပင်
ရှင်း၍ အခန်းယူကာ အပေါ်ထပ်ရှိ အိမ်ခန်းများရှိရာသို့
တင်ခဲ့ကြတော့သည်။

အိမ်ခန်းထဲသို့ နှစ်ယောက်ထား လှမ်းဝင်ပြီး စိန်သူက
အခန်းတံခါးကို ပြန်ပိတ်နေစဉ်မှာပင် တင်ဦးမောင်က သူမကို
နောက်ကျောမှ နေ၍ ဖက်လိုက်သည်။

“အို . . မောင် . . ဟင့် . . အေးအေးအေးအေး
တွေ့ချင်တယ် စကားပြောချင်တယ်ဆိုလို့ စိန်သူ လက်ခံ
တာနော် . . အို . . အို . . မလုပ်နဲ့မောင်ရယ် . . မောင်
မကောင်းဘူးကွာ . . ”

နောက်မှနေ၍ သူမကိုဖက်ထားသော တင်ဦးမောင်
က သူမ၏ ဝတ်ဦးဝင်းဝင်းလေးကို ဝုံ့၍ နမ်းလိုက်ရုံမျှပင်
မက သူမ၏ ရှေ့မှ မှီမောက်လုံ့ဝန်း၍ နေသော နှိပ်စက်လုံ့ကိုပါ
ညှစ်နမ်း၍နေသည်။

ပြီးတော့ သူမ၏နောက်သို့ နေ၍ တင်ဦးမောင်၏အကြံ
များပေါ်သို့ ဖိကပ်ထားသော တင်ဦးမောင်၏ ပုခိုးတွင်းမှ
လီးထန်ကြီးကလဲ မာကြော တောင့်တင်းလျက် သူမ၏ ဖင်
ကြားသို့ ထိုးလိုက် ထောက်လိုက်ဖြင့် ဖြစ်၍နေသည်။

တကတစတဝှင်းမှာပင် စိမ့်စိမ့်သူ၏ မျက်နှာပေး
တရလုံးမှာ နီမြန်း၍ လာရသည်။

"မောင်... မလုပ်နဲ့ဆိုကွာ... စိမ့်သူ ပြောပြော
နေတယ်လေ... အို... အို... အ..."

စိမ့်စိမ့်သူက ပါးစပ်ကသာ ငြင်းဆန်၍နေသည်။
လူက မရွံ့ပါ။ မရှင်မဖြစ်၍ လာပုံရသော တပ်ဦးမောင်က
သူ၏ ကိုယ်လုံးပေးကို မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆွဲ၍ လှည့်လိုက်
ရာမှ သူ၏ နှုတ်ခမ်းအဆုံကို ငုံ့၍ ခဲလိုက်လေတော့သည်။

ကိုယ်လုံးပေး ဆတ်ကနဲ့ ထွန်သွား ဖြိုးချိန်ထွင်
တော့ စိမ့်စိမ့်သူ၏ လက်ထွေက တပ်ဦးမောင်၏ လှည့်ပင်း
ကိုပီးပေးကိုကော သိုင်းဖက်၍လာသည်။

ပြီးတော့လဲ စိမ့်စိမ့်သူ၏ နှုတ်ခမ်းပေးများက
တပ်ဦး မောင်၏ နှုတ်ခမ်းများကို ပြန်လှန်ကာ နမ်းပေး
လေသည်။

တပ်ဦးမောင်က တရွေ့ရွေ့ဖြင့် စိမ့်စိမ့်သူကို အိမ်
ခန်းကွယ်ကြီးထဲတွင် ရှိသော ခန်းနားသပ်ရပ်စွာ ပြင်ဆင်
ထားသည်။ နှစ်ပေဟက်အိမ်ကုတင်ကြီးတို့ကို အနမ်းပျက်
ဆွဲ၍ခေါ်လာခဲ့သည်။

ကုတင်ကြီးနားရောက်သည်နှင့် စိမ့်စိမ့်သူကို
တပ်ဦးမောင်က ကုတင်ဘေးစောင်းပေါ်သို့ ထိုင်၍ ပေးလိုက်

ပြီး သူ၏နှုတ်ခမ်းများကို ဆွဲ၍ နှာလိုက်သည်။ ပြီးတော့ သူက
ပါ စိမ်းစိမ်းသူ၏အေးထွက် ဝတ်၍ ထိုင်လိုက်သည်။

“ပြန် . . . ပြန်မယ် . . . မောင်ရယ် . . . ”

လှိုက်မောနေသည့်ကြားမှ စိမ်းစိမ်းသူက ကြီးစား၍
ပြောလေသည်။ တင်ဦးမောင်ကတော့ သူမပြောလည်ကို ကရု
မစိုက်ပါ။ ဘာမျှလဲ ပြန်၍ မပြောပါ။ စိမ်းစိမ်းသူ၏ ကိုယ်လုံး
လေးကို ဖက်လိုက်ရင်းက သူမ၏ အင်းကို ကျယ်သီးထွာ
ကို ဖြုတ်၍ အေးနေသည်။

စိမ်းစိမ်းသူကတော့ သူမ၏ နီမြန်းသော မျက်နှာ
လေးကို အောက်တို့ဝှံ့၍ ထားပြီး ပြုသမျှ နုတော့မည်အသွင်
ဖြင့် ငြိမ်၍ နေလိုက်သည်။

သူမ၏ အင်းကိုလေးကျွတ်သွားပြီး သည့်အခါတွင်
တော့ ဘရာစီယာပန်းရောင်လေး တာတည်တာ ကျွန်တော့
သည်။ စိမ်းစိမ်းသူ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို တယ်မက်စွာ ကြည့်ရင်း
က တင်ဦးမောင်သည် သူ၏ အင်းကိုကို ချွတ်လိုက်သည်။
ပြီးတော့ သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်ကာ ဓမ္မအုနေသော
စိမ်းစိမ်းသူ၏ ရင်ညွန့်သားလေးများနှင့် ဘရာစီယာလဲမှ ပြည့်
လျှံကာ ထွက်နေသော သူမ၏ နို့ခုံးလေး နုနုလေးများကို
နှုတ်ခမ်းဖြင့် ဖိကပ်ကာ စုပ်နမ်းနေရင်း စိမ်းစိမ်းသူ၏ ကိုယ်
ပေါ်မှ ဘရာစီယာလေးကို ချွတ်ဖြုတ်၍ ချွတ်လိုက်ပြီး

တပါးတည်း သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကိုလည်း ကုတင်ပေါ်သို့ ကန်လန်ဖြတ်လှဲ ထိပ်လိုက်ကာ ဝင်းနှစ်ဖွေးဥနေသော စိမ့်စိမ့်သူ၏ နို့ဖုံးလေးများထိပ်မှ နို့သီးနှိုနှိုလေးတွေကို အဝမ်းမရ တာလှည့်စိမ့်ပါလေတော့သည်။

စိမ့်စိမ့်သူကတော့ သူမ၏ မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကို ခွံမိတ်ထားပြီး လက်လေးနှစ်ဖက်က သူမ၏နို့လေးများကိုစိမ့်၍ ဖေးနေသော တင်ဦးမောင်၏ ပုခုံးစွန်းသို့ လက်လေးတဖက်က မချင့်မချေပတ်ကိုက်လိုက်ပြီး ကျွန်လက်လေးတစ်ဖက်ကတော့ တင်ဦးမောင်၏ ဦးခေါင်းပေါ်သို့ တင်ကာ ဆံပင်များကို လက်ချောင်းဖွေးဖွေး တစ်တစ်လေးများဖြင့် ထိုးဆွဖေးနေလေသည်။

ပြီးတော့လဲ စိမ့်စိမ့်သူသည် သူမ၏ ကျောလေးကို ကော့၍ သူမ၏ နို့ဖုံးလေးများကို တင်ဦးမောင်၏ ပါးဖမ်းဆီသို့ ဖောက်၍ဖေးနေမိသည်။

“အဆုံ . . . အို . . . အာ . . . အာ . . . မောင် . . .”

နို့သီးလေးကို နှုတ်ခမ်းနှင့်ဖိကြိတ်ပြီး တဆက်တည်းမှာပင် တင်ဦးမောင်က နို့သီးလေးနှင့် နို့ဖုံးလေးအနံ့ကို ဝေဖတ်ဖတ်လိုက်၍ ကိုက်လိုက်သဖြင့် စိမ့်စိမ့်သူ တစ်ယောက်ဖြတ်ဖြတ်လှည့်လှည့်ရသည်။

လက်တစ်ဖက်ဖြင့် သူမ၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဖက်

ကလေး နို့တိုင်းနေတာက တစ်ဦးတည်းက သူ၏ ကိုယ်လုံးကြီး
 မှာ သူ၏ ကိုယ်လုံးတော်တွင် ကုန်းကုန်းကြီး ပြစ်နေ၏။
 သူ၏ နို့တိုင်းကို မလွတ်တမ်းဝံ့ပေလျှင် သူ၏ ခြေထောက်
 နှစ်ဖက်ကို ကုတင်ပေါ်သို့ တင်ဖြေဖြေ ရွှေ့၍ ဆင်းလိုက်
 လေသည်။

ပြီးတော့ ကုတင်စောင်းတွင် တွဲလောင်းမှတစ်ဆင့်
 စိမ့်စိမ့်သူ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ယင်း၍ ရပ်လိုက်ပြီး သူ၏
 နို့တိုင်းကို လွှတ်၍ပေးကာ ခါးခန့်၍ မတ်တတ်ရပ်
 လိုက်သည်။

သူ၏ပါးစပ်မှ လွှတ်ပေးလိုက်သော စိမ့်စိမ့်သူ၏ နို့
 တိုင်းများမှာ တံတွေးများနှင့်စိစွတ်ကာ ပြောင်လက်၍
 နေသည်ကို အာသာငမ်းငမ်းဖြင့် ကြည့်ရှုနေကာ တစ်ဦးတည်း
 သည် စိမ့်စိမ့်သူ၏ ထီးတိုင်းကို ဆွဲ၍ ချွတ်ချလိုက်သည်။

အိမ်ကသောဖက်ကြီးတွေကို ကြွပေးလိုက်ရင်းက . . .
 “မောင် . . . မလုပ်နဲ့ . . . အို . . .” စိမ့်စိမ့်သူ၏ လက်လေး
 တစ်ဖက်က သူ၏ ထီးတိုင်းဆီသို့ လှမ်းလိုက်ပါသေး
 သည်။ ဒါမာမဲ့ မရှိတော့ပါ။ သူ၏ ထီးတိုင်းမှာ ကြီးပြင်
 ပေါ်သို့ရောက်သောလေးကဲ့သို့ ခြေဖြစ်ကာ ပေါင်း၍ နှုတ်
 နေသော အမွှေးနုလေးများ တွန့်လိပ်ခွေခါက်ကာ ပေါ်နေ
 သော စောက်ဖုတ်လေးသည် ပေါ်ထွက်၍ လာရလေ

ဆရာသည်။

စိန်စိန်သူ၏ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှ စောက်ပုတ်မှိုမှို
ပေါင်းပေါင်းကြီးကိုခုံ၍ ကြည့်ရင်း တင်ဦးမောင်၏ လက်က
သူမ၏ စောက်ပုတ်ပေါ်သို့ ရောက်သွားပြီး ဖွေးလေး ပွတ်
လိုက်သည်။

"အ... ဟင့်..."

အသံတိုးတိုးလေး ထွက်လာရင်း စိန်စိန်သူ၏ ကိုယ်
လေးမှာ တွန့်သွားရသည်။ တကယ် အစိမ်းသက်သက်လေး
ပင်။ ဘယ်အချိန်က စ၍ စိန်ထွက်နေသည်ကို မသိရဘော
စိန်စိန်သူ၏ စောက်ပုတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက်ရှိ အရည်
လေးများကြားသို့ တင်ဦးမောင်၏ လက်ညှိုးလေး ထိုး၍
လင်သည်။ သူမ၏ စောက်ပုတ်ထဲမှ အသွင်းတက်သို့လက်တ
ဆစ်ခန့်ဝင်သွားပြီး သောအခါတွင်တော့ တင်ဦးမောင်က သူ၏
လက်ညှိုးကို ဆက်၍ ထိုမသွင်းတော့ဘဲ စောက်ပုတ်ထဲပေးကို
လှမ်း၍ သပ်ပေးလိုက်သည်။

"အင့်... အ... ဟ... အို... ကျွတ်... ကျွတ်"

ကုတင်စောင်းပေါ်တွင် တင်တားသော စိန်စိန်သူ
၏ ဖင်ထားကြီးများပင် ကုတင်စောင်းမှကြွ၍ ကော့တက်၍
သွားရလေသည်။

စောက်ရည်ကြည်လေးများကလဲ သူမ၏ စောက်

ပတ်ပမ္မာ အလှူအသောက်တို့နှင့်ပွဲ ပွက်ကနဲ ပွက်ကနဲ ထွက်ကျ
လာကြသည်။

တင်ဦးမောင်က သူ၏ လက်ညှိုးကို ခွဲ၍ ထုတ်လိုက်
ပြီး သူ၏ခါးမှ ပုခိုးကို ချွတ်၍ ခုလိုက်လေတော့သည်။

ထွေ့လိုက်ရသော စိမ့်စိမ့်သူ၏ ရင်ထဲတွင် လှုပ်ကနဲ
ဖြစ်၍ သွေးရေလသည်။ တင်ဦးမောင်၏ လီဒါမှာ ဦးသန်စင်
ဦး၏ လီဒါထောက်မကြီးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပို၍မာကျောပုံပေါ်၍ ရှင်း
သန့်၍ လတ်ဆတ်ကာနေသည်။

ကြည့်ရှင်းကယ် စိမ့်စိမ့်သူ၏ စောက်ခေါင်းထဲတွင်
မခိုးမရွံ့ဖြစ်၍ လာရလေသည်။

ကုတင်ဖောင်းတွင် ထွဲလောင်းကျနေသော စိမ့်စိမ့်
သူ၏ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ခွဲ၍ဖြုတ်ကားလိုက်ကာ ရှေ့သို့ တိုး
ရပ်လိုက်ရင်း တင်းပြောင်၍နေသော သူ၏လီဒါတစ်ကြိမ်ထိပ်
ကို စိမ့်စိမ့်သူ၏ စောက်ပတ်တို့ထွေ့လိုက်ပြီး တဖက်တည်း
မှပင် ဆတ်ကနဲခေတင်ကာ တချိန်တိုင်း သွင်းလိုက်လေသည်။

"မြ . . မြ . . ပလွတ် . . ပြတ် . . ထွပ် . . ခုတ်"

"ဗာဗု . . ဗာဗ . . ဗာဗလေ . . ပင်း . .

ကျွတ် . . ကျွတ် . . ကျွတ် . ."

တချိန်တိုင်းဆောင်၍ ဝင်လာသော တင်ဦးမောင်၏
လီဒါရှောင်းကြီးက စိမ့်စိမ့်သူ၏ စောက်ပတ်အတွင်းသား

လေးများကို ထိုးနှံ ပွတ်တိုက်ကာ သူမ၏ သားဖိနပ်ထိုး
လီးထိပ်ပူးကြီးက ခုတ်ကာနဲ့ ထိုး၍ စိုက်သွားသည်။

ရင်ခေါင်းထဲတွင် ကွပ်တက်သွားရာမှ တက်ကိုယ်လုံး
ဖြူးဖြူးဖျင်းဖျင်း ဖြစ်၍ သွားရပြီ စိန်စိန်သူမှာ ကော့ပျံ့၍
တက်သွားရသည်။

တင်ဦးမောင်သည် သူ၏ လီးချောင်းကြီးမှာ စိန်စိန်
လှ၏ စောက်ပတ်ထဲသို့ တလုံးထဲသွားသည်နှင့် လီးချောင်း
ကြီးကိုထိုးဆိုင်ပင် တပ်လယ်ကြီး ဖိကပ်သွင်းထားရာမှ ငုံ့၍
ကြည့်လိုက်ပြီး လီးချောင်းကြီးတစ်ချောင်းလုံး ဝတ်နေသဖြင့်
ပြုပသာဖြစ်နေသော စောက်ပတ် နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုကြားမှ
ပေါက်တောက်လေးထွက်၍နေသော စိန်စိန်လှ၏ နိတာရဲ
စောက်စေ့လေးကို လက်မထိပ်လေးဖြင့် တို့တိုလှိုက်သည်။

“အင့် . . . ဟင့် . . .”

စိန်စိန်သူမှာ တုန်၍ သွားရပြီနောက်ပိတ်ထား သော
မျက်လုံးလေးများကို ဖွင့်၍ ကြည့်သည်။

ထိုအခါတွင်တော့ ကြော့ပွဲစာဖြူးလိုက်သော တင်ဦး
မောင်က သူ၏ လီးတန်ကြီးကို ဆွဲ၍ထုတ်ကာ ဆောင့်၍
ဆောင့်၍ လီးပါလေဘော့သည်။

“ပြုတ် . . . စွပ် . . . ပလွတ် . . . ဖုတ် . . .”

“အ . . . အိ . . . ဟင့် . . . အ . . .”

စ၍ ဆောင်လို့လိုက်ကတဲက အားရပါးရ ဆောင်
ဆောင်ပြီးလို့လိုက်သော တင်ဦးမောင်၏ လီးတန်ကြီးမှာ
သူမ၏ စောက်ခေါင်းထဲတွင် ထွက်နေကြသော စောက်ရည်
များကြောင့် လျှောက်နဲ့ လျှောက်နဲ့ဖြစ်ကာ ဝင်ခွံ ထုတ်ခွံဖြင့်
ဖြစ်နေလေသည်။

အားရပါးရ ဆောင်လို့နေသော တင်ဦးမောင်၏
ဆောင်ချက်များနှင့်အညီ မိမိမိမိသူကလဲ သူမ၏ စောက်ထုတ်
ကြီးကို ကော့၍ ကော့၍ တင်ပေးသည်။

တင်ဦးမောင်၏ အဆင့်ချက်များကြောင့် စိမ့်စိမ့်သူ
၏ ကိုယ်လုံးလေးမှာ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်နေရသည့်နည်းတူ
သူမ၏ နို့လေးနှစ်လုံးသည်လည်း တတုံတုံဖြစ်၍ နေရ
လေသည်။

သူမ၏စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ အားပါးတရ ဆောင်
၍ လို့နေသော တင်ဦးမောင်၏ လီးချောင်းကြီးမှာ ဦးသန်
စင်ဦး၏ လီးချောင်းကြီးထက် ပို၍ပူရွေးမာကြောနေသည်
ကို စိမ့်စိမ့်သူက ခံစားသိရှိ၍ နေရလေသည်။

“စွပ် . . ဖြတ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . . တွတ် . . ”

“အင့် . . အား . . ဟင်း . . ”

တစထက်တစလဲ တင်ဦးမောင်၏ ဆောင်အားတွေ
မှာ ပို၍ ပြင်းထန်ကာလာရလေသည်။

“ဟင်း . . ဟင်း . . မောင် . . စိမ့်သူကို ချစ်ထား
. . ဟင် . .”

“ချစ် . . ချစ် . . တယ် . . စိမ့်သူရယ်”

“ဟင်း . . စိမ့်လဲ မောင်ကို သိပ်ချစ်တာဘဲ မောင်
ရယ် . . ဟင်းဟင်း . .”

“ဖြတ် . . ခွပ် . . ဖြတ် . . ခွပ်”

“ဟင်းဟင်း . . ဆောင့် . . မောင် . . အားရ
အောင်ဆောင့် . . အမလေး ကောင်းလိုက်တာ မောင်ရယ်”

အရသာတွေ လွန်းသော စိမ့်စိမ့်သူ တစ်ယောက်
လူးယုံ၍ တက်လာချေပြီ။

အားရပါးရကြီး ဆောင့်၍ လှီးနေသော တင်ဦးမောင်
ကလဲ တလှုပ်လှုပ်ဖြစ်၍ နေသော သူမ၏ နို့လေးနှစ်လုံးကို
လက်ဖြင့် လှမ်း၍ ဆုတ်နယ် ဖျစ်ညှစ်ရင်း ဆက်တိုက်ကို
ဆောင့်၍ လှီးနေသည်။

“ပလွတ် . . ဖြတ် . . ဖွတ် . . ပလွတ် . .”

“ဟင်း . . အင့် . . အင်း . . ဟင်းဟင်း”

အရသာမှာ အိမ်တက်လာကာ အားမရနိုင်တော့
သော စိမ့်စိမ့်သူက ကုတင်စောင်းတွင် တွဲလောင်းချထား
သော သူမ၏ ခြေထောက်လေးနှစ်ဖက်ကို ဖြောက်ကိုင်ကာ
တင်ဦးမောင်၏ ခါးတဖက်တစ်ချက်ဆီသို့ ချိတ်၍ တင်ကာ

အားယူ၍ သူမ၏ စောက်ပတ်ကြီးကို အတင်းပင် ကော့၍
ငေးနေလေသည်။

“အမလေး . . မောင် . . အား . . မောင် . .
မောင်ရယ် . . အမလေး . . အ . . အား . .”

စိမ့်စိမ့်သူ၏ ကိုယ်လုံးလေး တစ်ခုလုံး သွက်သွက်ခါ
သွားရသည်။ တင်ဦးမောင်ကလဲ အသကုန် လေးပါးချက်
လောက်စောင့် ပြီး သူ၏လီးတန်ကြီးကို စိမ့်စိမ့်သူ၏
စောက်ခေါင်းထဲသို့ ထိုးစိုက်လိုက်ကာ သုတ်ရည်များကို ပန်း၍
ထည့်လိုက်ပါလေတော့သည်။

xxxx

ဖော်တယ်၏ အိပ်ခန်းကုယ်ကြီးထဲသို့ နံနက်(၁၀)နာ
ရီလောက်တွင်ရောက်ခဲ့ကြသော စိမ့်စိမ့်သူနှင့် တင်ဦးမောင်
တို့သည် ညနေ(၅)နာရီလောက်မှ အိပ်ခန်းများရှိရာ အပေါ်
ထပ်မှနေ၍ စားသောက်ခန်းများရှိရာ အောက်ထပ်သို့ လှေ
ခါးအတိုင်း တစ်ယောက်ခါးကိုတစ်ယောက်က ဖက်လျက်
ဆင်းလာခဲ့ကြသည်။

လှေခါးတဝက်လောက်အရောက်မှာပင် စိမ့်စိမ့်သူက
ဖော်တယ်ဝင်ပေါက်မှ အတွင်းစားသောက်ခန်းထဲသို့ ဝင်၍
လာသော ဦးသန့်စင်ဦးကို တွေ့လိုက်ရသည်။

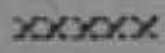
ဦးသန့်စင်ဦးသည် ပြုံးပြုံးချောချော အမိုးသမီးကြီး

တစ်ဦးနှင့်ယှဉ်၍ လျှောက်လာပြီး သူတို့၏ဘေးတွင်တော့ စိန်
 စိန်ထွက် အသက် (၂)နှစ်(၃)နှစ်လောက်ကြီးသည့် လှပ
 တောင့်တင်းသော မိန်းမလေးတစ်ယောက်နှင့် (၇)တန်း
 (၈)တန်းအရွယ် မိန်းမလေး တစ်ယောက်တို့ကလဲ အတူပါ
 လာသည်ကိုတွေ့ရသည်။ မိသားစု ညစာစားရန် လာရောက်
 ခြင်းပင်ဖြစ်ရမည်ဟု စိန်စိန်သူက တွေးမိလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် သူမတို့နှစ်ယောက် ဓားလှာရာ လှေခါး
 ဆီသို့အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်သော ဦးသန့်စင်ဦးနှင့် စိန်စိန်
 သူတို့ မျက်လုံးချင်းဆုံမိကြသည်။

စိန်စိန်သူက အတူတုံ့၍ လျှောက်လာသော တစ်ဦး
 မောင်တို့တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး သူမ၏ နှုတ်ခမ်းလေးများ
 ရွှေတွင် ဖြူဖွေးဖောင်းကပ်နေသော သူမ၏ လက်ညှိုးလေးကို
 တောင်၍ နှုတ်ခမ်းလေးများနှင့် ဖိကပ်၍ ပြလိုက်သည်။

ထိုစဉ်တွင် ဗြူးကနဲ သူတို့ကို အံ့ဩစွာမြင် ကြည့်
 နေသော ဦးသန့်စင်ဦးကလဲ မျက်ခြင်းပင် ပြူးယောင်သန်းကာ
 လက်တဖက်ထောင်၍ ပြလိုက်ပါလေတော့သည်။

ပြီးပါပြီ